

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 9. august 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 370 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (Enhedslisten).

3. januar 2013

J.nr. 2012-0011360

Spørgsmål nr. 370:

”Vil ministeren oplyse, hvilke forpligtigelser forsikringselskaber i Tyskland, Norge, Sverige og Holland har til at bidrage til forebyggende arbejde – enten økonomisk eller i form af kampagner og lignende indsatser”.

Endeligt svar:

Som det fremgår af mit foreløbige svar af 22. august 2012 har jeg forstået spørgsmålet sådan, at der spørges til forsikringselskabernes pligt til at medvirke til, at tilskadekomne ikke ufrivillig må forlade arbejdsmarkedet efter en arbejdsskade i de nævnte lande. Jeg har derfor bedt Arbejdsskadestyrelsen indhente oplysninger herom.

De oplysninger, som jeg nu har modtaget fra Arbejdsskadestyrelsen understreger, at systemerne i de forskellige lande, ikke umiddelbart kan sammenlignes med det danske system, der - for så vidt angår arbejdsulykker - er baseret på private forsikringselskaber. Endelig viser oplysningerne, at der er betydelige forskelle på den indsats, som arbejdsskadeinstitutionerne gør i de pågældende lande med hensyn til fastholdelse.

Arbejdsskadestyrelsen har oplyst følgende:

”Den tyske ulykkesforsikring har ansvar for arbejdstilsyn og primær forebyggelse, medicinsk og erhvervsmæssig rehabilitering og for erstatning. Den tyske ulykkesforsikring bygger på forsikringsforbund med tvungent medlemsskab for arbejdsgivere indenfor forskellige erhverv og er finansieret ved bidrag fra arbejdsgiverne. Der er ikke tale om forsikringselskaber i egentlig forstand.

I Norge forstås det primære forebyggende arbejde af det statslige Arbejdstilsynet. Arbejdsskadeforsikringen varetages dels af den statslige arbejds- og velfærdsforvaltning (NAV), som yder erstatning ved arbejdsskader efter de norske folketrykksregler om yrkesskade, dels af private forsikringselskaber, som udbyder arbejdsskadeforsikringer efter lov om yrkesskadeforsikring. De norske forsikringselskaber har ingen pligt til at arbejde med forebyggelse.

I Sverige varetager det statslige Arbetsmiljöverket den primære forebyggende indsats, mens den offentlige Försäkringskassan og det partsejede AFA Försäkring tilsammen varetager arbejdsskadeforsikringen.

Försäkringskassan er en offentlig myndighed. Ydelser ved arbejdsskade finansieres ved bidrag fra arbejdsgiverne. Försäkringskassan udbetaler også sygedagpenge og har ansvar for i samarbejde med arbejdsgiveren og den tilskadekomne at koordinere de nødvendige tiltag i forhold til sygemeldte arbejdstagere, herunder behovet for rehabilitering, med det formål at få tilskadekomne tilbage i arbejde hurtigst muligt, også i tilfælde af arbejdsskade. Hvis sygefraværet skyldes arbejdsskade og tilskadekomne er under omskoling, kan der tilkendes en midlertidig løbende ydelse svarende til den aktuelle indtægtsnedgang under arbejdsstræning og erhvervsmæssig rehabilitering i en virksomhed.

AFA Försäkring er betegnelsen for en overenskomstbaseret tillægsforsikring, som ejes og styres af arbejdsmarkedets parter. AFA yder økonomisk støtte til de udgifter, som en arbejdsgiver har, når en tilskadekomnen ansat gennemgår et revalideringsforløb i virksomheden. AFA tilbyder desuden økonomisk støtte til en bred vifte af forebyggende aktiviteter, herunder til en sundere livsførelse og til forebyggelse af vold, trusler og mobning på arbejdspladsen, ligesom AFA støtter arbejdsmiljøforskningen.

I Holland er der ingen lovpligtig arbejdsskadesikring. Den primære forebyggelse af arbejdsskader varetages af det hollandske arbejdstilsyn, som ligger under Socialministeriet.”

Jeg kan henholde mig til Arbejdsskadestyrelsens oplysninger.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen